

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20368/2023
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Стеван Лазич, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ, оба из села ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., чији је заједнички пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ... и тужених ЗЗ и ЖЖ, оба из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужених ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1201/21 од 21.02.2022. године, у седници одржаној 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1201/21 од 21.02.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1201/21 од 21.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П 442/19 од 30.01.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па су обавезани тужени да плате тужиоцу на име дуга, накнаду за експроприсане к.п. бр. .../... и .../... и то: тужена ГГ износ од 111.430,00 динара са законском затезном каматом почев од 30.08.2011. године до исплате, тужени ББ и ВВ, ДД и ЂЂ по 55.715,00 динара са законском затезном каматом почев од 30.08.2011. године до исплате и тужени ЕЕ и ЖЖ по 27.860,00 динара са законском затезном каматом почев од 30.08.2011. године до исплате. Ставом другим изреке, тужени су обавезани да на име трошкова парничног поступка тужиоцу солидарно плате износ од 117.300,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности решења о трошковима поступка.

Виши суд у Врању је, пресудом Гж 1201/21 од 21.02.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужених ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, а потврдио пресуду Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П 442/19 од

30.01.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ су изјавили благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији ревидената прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада за експроприсану непокретност која тужиоцу није исплаћена, већ је исплаћена туженима, а одлука о усвајајњу тужбеног захтева тужиоца заснована је на примени одредбе о стицању без основа, у смислу одредбе члана 210. Закона о облигационим односима. Указивање ревидената на погрешну примену материјалног права није од утицаја, јер за примену института посебне ревизије није до значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај. Ревиденти у ревизији указују и на учињену битну повреду одредаба парничног поступка, што такође није од утицаја на одлучивање, имајући у виду да то није разлог за изјављивање посебне ревизије која је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија ревидената није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479.

став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужилац је тужбу против тужених, као формалних супарничара, поднео 31.10.2013. године, ради стицања без основа, тако што је његово највише потраживање 111.430,00 динара у односу на тужену ГГ, у смислу одредбе члана 30. став 2. Закона о парничном поступку, па је поступак вођен по правилима за спорове мале вредности.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које у односу на сваког од тужених појединачно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**